

6. Puella in hortō (cap. I–V)

Iūlius, quī magnam pecūniam habet, in magnā et pulchrā villā habitat cum familiā suā. Villa eius habet ātrium et peristylum et multa cubicula. Iūlius et Aemilia trēs liberōs habent: duōs filiōs, Mārcum et Quīntum, et ūnam filiam, Iūliam. Iūlia parva puella est.

Ubi est filia Iūlii et Aemiliae? Iūlia est in hortō villae. Puella laeta ridet et rosās carpit. Quot rosās carpit Iūlia? Quīque rosās magnās et pulchrās carpit. Rosae Iūliam dēlectant.

Iūlia, quae sōla est in hortō, puerōs vocat: “Venīte, Mārce et Quīnte!”

Pueri ex peristylō veniunt et Iūliam in hortō vident.

Iūlia: “Ecce quīque rosae. Vidēte rosās meās!”

Quīntus: “Quīque parvus numerus est! In hortō est magnus numerus rosārum. Centum rosae hīc sunt!”

Mārcus: “Nōn centum tantum, sed mille rosae in hortō meō sunt.”

Iūlia: “Nōn tuus est hortus!”

Mārcus: “Neque tuae sunt rosae!”

Pueri ab Iūliā discēdunt. Rosae eōs nōn dēlectant.

Iūlia rūsus quīque rosās pulchrās carpit. Quot rosās iam habet Iūlia? Puella nōn quīque tantum, sed decem rosās habet: quīque et quīque sunt decem.

Estne decem magnus numerus? Nōn magnus numerus est, neque parvus.

Puella, quae rosās amat, laeta est et cantat.

Iūlius, pater Iūliae, ex villā venit. Iūlius, quī baculum habet, irātus est et filiā suā interrogat: “Estne Mēdus hīc in hortō?”

Iūlia respondet: “Nōn est. In hortō nūllus est servus, sed ecce filia tua hīc est. Salūtā mē, pater!”

Iūlius: “Salvē, mea filia!”

Iūlia: “Ecce decem rosae! Habē eās, pater! Tuae sunt rosae. Nōne pulchrae sunt?”

Iūlius nōn respondet, sed Mēdum vocat: “Mēde! Venī, improbe serve!”

Iūlia interrogat: “Cūr improbus est Mēdus?” neque pater respondet, sed ab filiā suā discēdit – sine rosīs.

Iūlia: “Cūr discēdit pater neque respondet? Is nōn amat rosās – num filiā suā amat?” Iūlia iam nōn laeta est neque cantat.

Iūlius rūsus Mēdum vocat: “Mēde! Me-ē-de!” sed Mēdus, quī nummōs dominī habet, iam abest ab villā et ab hortō.

3. Pater dormit (cap. I–III)

Iūlia, filia Iūlii et Aemiliae, est parva puella laeta quae cantat et rīdet. Sed iam nōn cantat puella neque rīdet, sed plōrat: “Uhuhū!” Cūr plōrat Iūlia? Puella plōrat quia Mārcus eam pulsat. Mārcus est puer improbus quī parvam puellam pulsat – et rīdet!

Aemilia audit filiam quae plōrat.

Iūlia Iūlium vocat: “Pater! Pa-ater!”

Māter filiam audit, neque pater eam audit.

Aemilia Iūlium nōn videt et Syram ancillam interrogat: “Ubi est vir meus? Iūlia eum vocat. Cūr nōn venit?”

Syra: “Dominus dormit.”

Aemilia: “Ō! Fīlia plōrat – et pater dormit!”

Iūlia: “Uhuhū! Mārcus mē pulsat!”

Mārcus rīdet: “Hahahae!”

Pater audit filiam quae plōrat et filium quī rīdet. Iam nōn dormit Iūlius.

Iūlius venit et Aemiliam interrogat: “Cūr Iūlia plōrat et Mārcus rīdet?”

Aemilia respondet: “Mārcus rīdet, quia Iūlia plōrat, et Iūlia plōrat et tē vocat, quia Mārcus eam pulsat. Puer improbus est Mārcus!”

Iūlius Mārcum vocat. Mārcus venit et Iūlium irātum videt, neque iam rīdet puer. Pater irātus filium improbum verberat!

Iam nōn Iūlia, sed Mārcus plōrat.